

“Veselje, mir in vztrajnost na poti”

Dejstvo, da smo božji otroci, nas bo — ponavljam — vodilo k temu, da bomo imeli kontemplativnega duha sredi kakršnihkoli človeških dejavnosti — luč, sol in kvas, zaradi molitve, zaradi mrtvičenja, zaradi verske in strokovne izobraženosti —, tako da bomo uresničevali ta program: kolikor bolj v notranjosti sveta se nahajamo, toliko bolj moramo biti božji. (Kovačnica, 740)

10. december

Ne gledamo na svet z žalostim izrazom. Katehezi so storili, morda nehote, neljubo uslugo tisti življenjepisci svetnikov, ki so na vsak način hoteli odkriti pri božjih služabnikih velike reči že pri prvem vekanju. (...)

Zdaj smo se z božjo pomočjo naučili odkrivati, v teku tega na videz vedno enakega dneva, *spatium verae poenitentiae*, čas resnične pokore; v tistih trenutkih sklenemo *emendatio vitae*, da se bomo poboljšali. To je pot, po kateri se pripravimo na milost in navdihe Svetega Duha. In s to milostjo — ponavljam — pride *gaudium cum pace*, veselje, mir in vztrajnost na poti. (*Jezus prihaja mimo*, 9)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/veselje-
mir-in-vztrajnost-na-poti/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/veselje-mir-in-vztrajnost-na-poti/) (11. Avg.
2025)